

Brontë, Charlotte

Jane Eyre

Barcelona: Norma , 2018

Li dic que he de marxar!-vaig replicar, encesa per quelcom semblant a la passió-. Vostè creu que puc quedar-me aquí si no significo res per vostè? Creu que sóc una mena d'autòmat, una màquina sense sentiments que pot viure sense un tros de carn ni un glop d'aigua? Creu que perquè sóc pobre, silenciosa, discreta i menuda sóc també un ésser sense cor ni ànima? Doncs s'equivoca: la meva ànima és tan real com la seva, i també el meu cor! I si Déu m'hagués donat una mica més de bellesa i molts més diners, li hauria posat tan difícil abandonar-me com ho és per a mi haver-

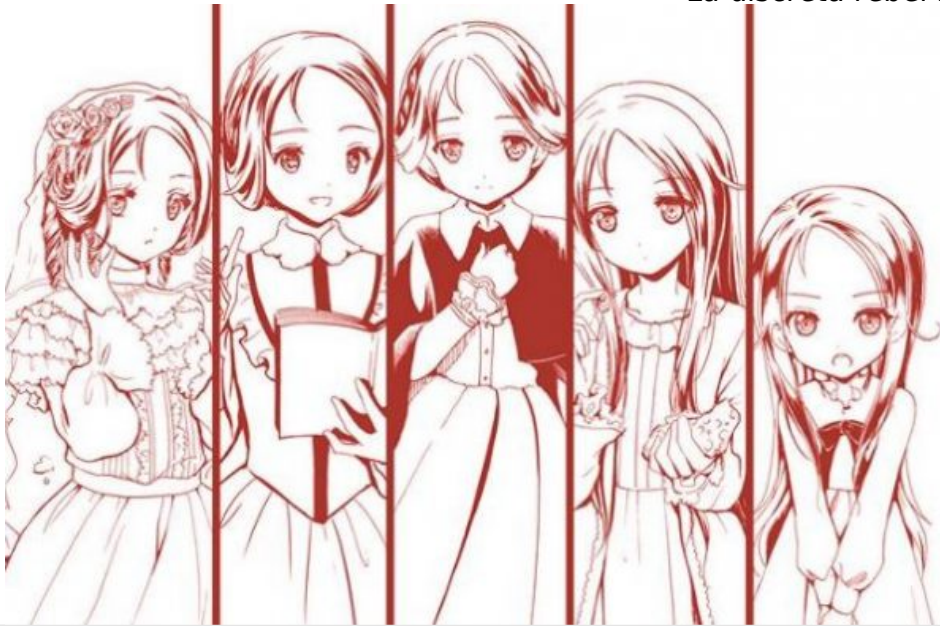
lo de deixar a vostè.

Aquest crit de la Jane Eyre ha donat veu a les aspiracions silenciades de milions de lectors des de fa dos segles. No és gens estrany que el personatge s'hagi convertit en una icona del feminisme i la novel·la que porta el seu nom, en un clàssic de la literatura victoriana.

Algunes de les portades de les (moltes) edicions de Jane Eyre.

Com no sentir-se inspirada per un personatge que comença el seu relat amb aquesta frase: *"Vaig resistir tot el camí?"* Efectivament, la Jane es troba des de ben petita amb tota mena d'obstacles: la seva família l'abandona i li roba la seva herència, els responsables de l'orfenat on es cria abusen sistemàticament d'ella, i el seu cosí la intenta arrossegar a un matrimoni sense amor. Per si això no fos suficient, la Jane ha d'enfrontar-se al misteri de l'espectre que ronda Thornfield Hall, la mansió on comença a treballar com professora de la petita Adèle. I què podem dir de l'amo de la mansió, l'enigmàtic i atractiu Edward Rochester? Doncs que la Jane se n'enamora perdudament, però hi ha un petit problema... Ell està pensant de casar-se amb la Blanche Ingram, una bella heretera...

Jane Eyre: òrfena, mestre, núvia...

Amb totes aquestes peripècies i desgràcies sembla que Charlotte Brontë es negui que la Jane trobi la felicitat on ho fan habitualment les heroïnes de les novel·les romàntiques, és a dir, a les institucions tradicionals com la família, la religió o el matrimoni. De fet, al llarg de l'obra totes elles es revelen com a paradisos artificials, mers miratges que busquen comprometre la integritat de la protagonista. El seu camí cap a la realització personal consistirà, doncs, a tenir la fortalesa de caràcter necessària per rebutjar les trampes del patriarcat i a seguir endavant passi el que passi.

Charlotte Brontë va ser una autora famosa a la seva època, com les seves germanes, Emily i Anne.

El particular carisma de Jane Eyre han seduït a brillants cineastes com Orson Welles o Cary Fukunaga, ha originat "spin offs" com L'Ampla mar dels Sargassos de Jean Rhys i, fins i tot, remakes encoberts (la Rebecca de Daphne Du Maurier, per exemple). L'adaptació al manga que destaquem avui segueix els paràmetres estilístics del *shōjo manga* pel que fa a la narrativa i al dibuix, els quals resulten especialment adients per la història.

Ariadna Gil i Abel Folk són Jane Eyre i Edward Rochester a l'adaptació al teatre de Jane Eyre.

Bé, us convidem a entrar a la vida de Jane Eyre, amb els seus amors, les seves penes i a la mansió encantada de Thornfield Hall... Segur que no us penedireu! I, si us agrada, no deixeu de llegir aquest especial de literatura victoriana que us hem preparat amb moltes recomanacions interessants!